

ЛІТО 1989

ЛІДОР ОФ МІКІЛТІ

— Куди ідете, панове професора? —
— Йдемо на Україну, навчити Українців —
Української мови...

ПІКНІК

Бай, бай, Байбаю!
Поїдемо до гаю,
Там пікнік є сьогодні
На цілі, на народні.

Присядемо на лавці,
Чи просто десь на травці
Приляжем на зеленій,
При Нусьці чи при Ксені
І на природи лоні
Ми ржатимем як коні.

Із почуттям глибоким
З'їмо по два гадоги,
Нап'ємось джінджеїрелі
І будемо веселі.

А ще як проти вітру
Ми голубців макітру
Проковтнемо, щоб знали,
Що ми націонали,
То потім по три „стикі“
З'їмо для Америки.

Лизнувши морозиво,
Ми підемо на пиво,
Нап'ємось чесно, дружньо
І держатись будем мужньо.

А на кінець, Байбаю,
Скуштуємо ще паю,
Щоб знали всі до йоти,
Що ми ще патріоти.

Завзяті й загорілі —
Не на словах, на ділі!

М.М.

МОВОЗНАВЦІ УКРАЇНСТІ:

- Як це ти так кажеш: шпанувати? Це ж чуже слово!
- Як то чуже слово?
- Де ти його чув чи читав??
- А я тобі докажу, що воно і наше і ще й літературне!
- Та з якої літератури ти його взяв?
- А Шевченка ти добре знаєш? А воно є у нього!
- Що ти такі небелиці говориш?
- А пригадай собі:
Іди, доню, каже мати.
Не вік дівувати.
Він багатий, одинокий,
Буде шпанувати.

У КОВБАСНЮКА

— Хочемо поїхати до якоїсь малої країни, де нема диктатури, страйків, демонстрацій, расизму, ані трясенья землі.

ЗИМНІ ІДЕАЛІСТИ

Засяло сонце золоте,
Народ збудивсь зі сну —
Усе зірвалось, що живе,
Кишеню набивати свою.

Шумлять газети і промовці,
За Тебе, Рідний, Краю, мій,
Але, Америка, „Фрі Контрі“,
Тут кожний має, розум свій.

Козаче молодий,
Доляра вгору все держи,
І за цент, за кожний цент,
На збірці сміло в бій іди!

Сотки складай у банк,
І слухай, як процент росте,
В сальоні водку пий,
А Україна, вільна „шур“ — буде!

СХІДНЯ ЛЕГЕНДА

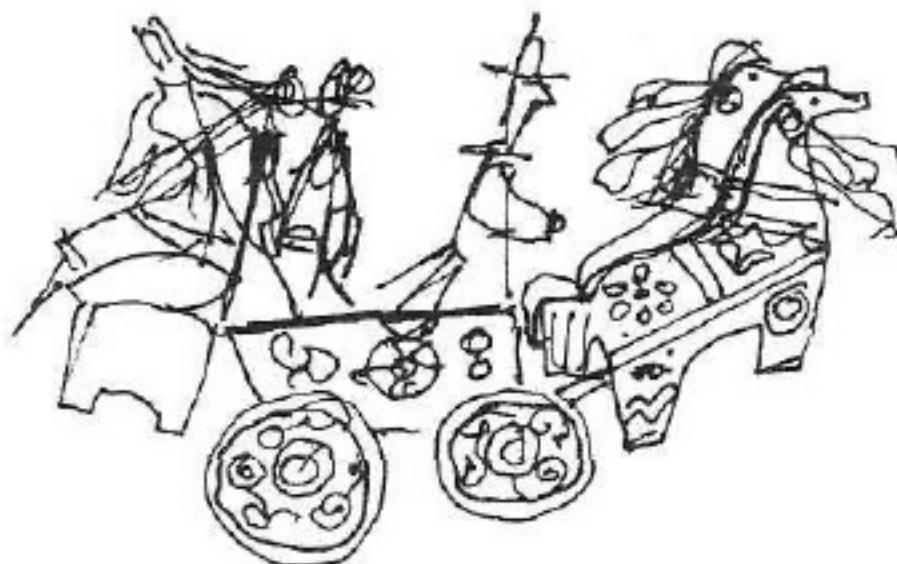
Один араб купував щодня шість хлібів. Одного разу запитав його приятель, нащо купує стільки хлібів.

— Один хліб ховаю, два пожичаю, два віддаю, а один викидаю за вікно.

— Гм, не розумію, що то значить? Виясни мені.

— Дуже просто: один хліб самий з'їдаю, два даю дітям, два своїм родичам, а шостий даю тещі, тобто викидаю за вікно.

Поетка Ратушинська сказала, що перестройка, то так, якби хтось хорому на рака пльомбував зуби.

*- Ми залишимос при
твєрдій нашій валюти — /
Американськім доларі.*

СТРАШНЕ ПЕРО НЕ В КОГУТА

— Як Вам вдалося так далеко закинути молот? — спитали у спортсмена.
— А ви дайте мені серп, я ще дальнє закину.

**

Зібралися звірі в лісі поговорити про перестрійку. Говорили, балакали і накінець: Ведмідь сказав,

— Хто носив кожуха, той буде носити.
Лисиця підтримала,
— Хто ів курей, той і буде їсти.
А Мавпа сказала,
— Хто ходив з голим задом, той й буде ходити.

**

Було оголошено конкурс на проект пам'ятника Т. Г. Шевченкові.

— Першу премію дали скульптору, який зробив пам'ятник Леніну;
— Другу — присудили за пам'ятник Леніну, який тримає у руці „Кобзар“ Т. Г. Шевченка;;
— Третю — за пам'ятник Т. Г. Шевченку, який тримає томик Леніна.

О.К.

ХІЙ СИНЕНЬ

Аж упрів — розрізує
Відбивну Микола.
В цей момент кухарка Раїа
Підійшла до столу.

Той до неї:

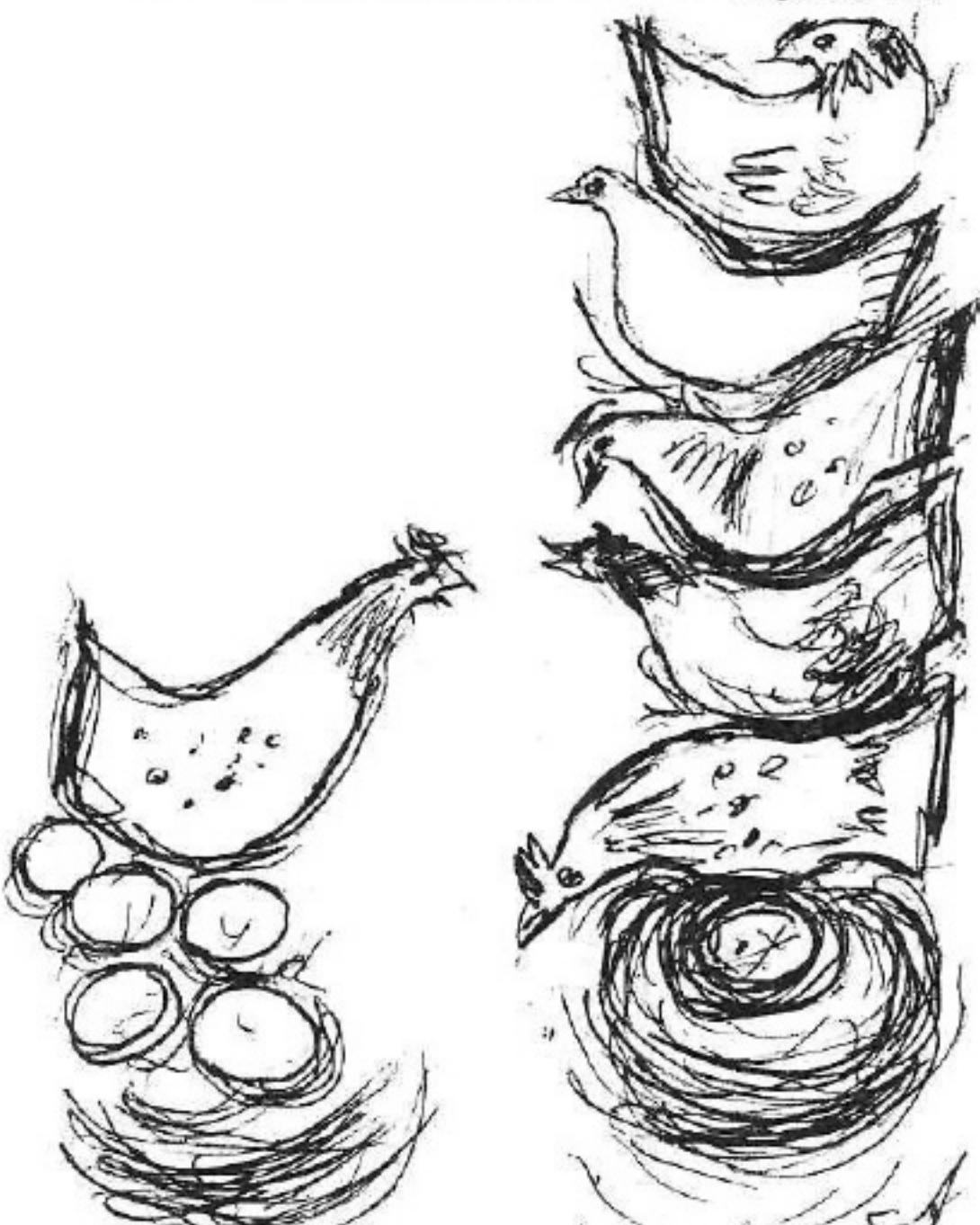
— Мов залізо! Неможливо їсти!
(Відбивну він доти різав,
Поки ніж не тріснув).
— Страви добре в нас готують! —
Злиться Раїа. — Годі..
То такі ножі штампують
У вас на заводі.

м. Вінниця.

Едно за другим гальюопом, жи не годен зда-
пати, ні конче, ні почетку.

Г не знати — коли екі запусти, і коли чюхати
кадило, чи лизати макогін, а коли їсти, ек м'ї-
онука каже: „две бульби до одного пирога“...

КУРКА
В НОВІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ СИТУАЦІЇ

МОДЕРНЕ СУПРУЖЖЯ

Модерне супружжя уживає не більше, ніж п'ятнадцять слів на добу. Говорять приблизно так:

- Добрий!
- Снідання на столі.
- Дякую.
- Виходжу.
- Я теж.
- Будеш на обіді?
- Пообідаю в місті.
- Па!
- Бай-бай!

- Добрий вечір!
- Дзвонила якась Аня.
- Може Ганка?
- Аааа...
- Залучи телевізію.

- Як тобі подобалося?
- Не дуже.
- Замкни телевізію!
- Обід у кухні.
- Добраніч!
- Шелестиш газетою.

М. Л.

ДУМКИ ПО ДОРОЗІ

- Як розуміти, що погребники підвищують ціну, оправдуючись, що життя є щораз дорожче.
- Пан Біг його сотворив, а тепер напевно жалує.
- Тільки зизуваті можуть дивитися на світ з двох різних точок зору.
- Казав пан псові, а пес хвостові.
- Дороги направду стрічаються — на роздоріжжях.
- Належимо до багатьох народів: на декотрі слова маємо аж два різні наголоси.

ПО-ЖІНОЧОМУ

Жінка до чоловіка (побачивши в хаті мишу): — Біжи наниз до крамниці й купи мишоловку. Але не кажи, ради Бога, навіщо ти її купуєш.

ЯК ШЕВЧЕНКО ШУКАВ СОБІ ПРИСТАНОВИЩА ...

Тарас Шевченко глядів із небесних висот на землю якраз у 175-тий рік від свого народження, та таку думу собі думав:

„Що ж, не міг би я так довго жити, але як би то я жив у земному, 20-тому столітті і то в році 1989-тому, мусів би, як мені кажуть новоприбулі, до неба душі, мусів би жити в якомусь домі для старших... Навіть, якби мені не було 175, а тільки 75 років! Чи це справді так? Треба мені спитати в святого Петра, чи не відпустив би мене на землю, щоб я міг подивитися“.

Святий Петро похитав головою та й каже:

„Добре, а куди, в яке місто на землі вибираєшся?“

„Новоприбулі душі кажуть, що є таке місто в такій країні, що Канадою звуться, а це місто має стару індіанську назву Торонто — себто місце зустрічі. Кажуть, місто велике, привітне, і нашого брата не бракує, щось зі сто тисяч. Там, кажуть, такі церкви, такі будинки, та ще є окремі будинки для старших. От, я хотів би поглянути на такий будинок. А ці новоприбулі душі ще кажуть, що моє ім'я там дуже шанують, мої портрети усюди геть порозвішувані, в кожній хаті, а вже зокрема в домах для старших віком! Чи, бува, не перебільшують ці новоприбулі?“

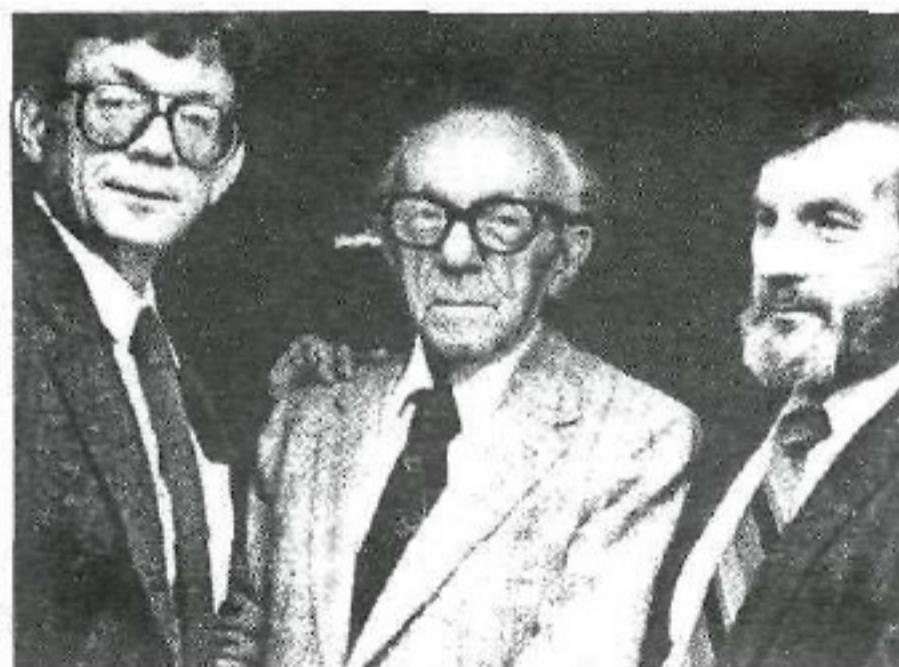
На те святий Петро: — „Я теж те чув, як розповідали, та думав, що вони так наввипередки хвальяться. А то, мовляв, „в нас така церква, що за рік навколо не обійдеш“, або „в нас такий хор, що аж трьох диригентів має“, або „нас найбільше, ми найголосніші“. А ще як почали розказувати про тій університетські катедри, що то наввипередки все про Україну говорять — тільки що не по-українськи, то я й подумав, що теперішні люди сами не знають, де правда, а де вигадка. Тому, отже, йди, Тарасе, ти людина бувала, тямуща, поглянь на те все, та будемо знати всю правду“. — От, і злетіла Тарасова душа на землю, в Торонті опинилася. „Треба мені стати якось звичайною людиною, щоб не озирались на мене“, сказав собі і замінився в тій хвилині на звичайного канадського емерита, з виказкою на старечу пенсію, на знижкову їзду підземкою, на підмогу для незаможників. — „От, і добре, треба мені пошукати собі пристановища. Спитаю кого, куди то до українських домів для старших“.

От, йде та питає дороги. І якось натрапляє на своїх земляків, тих, що їх колись звав „ще ненароджених“. — „Та в нас домів кілька, а вам певно треба більше свободного, бо видно, що не дуже старі“.

„Старий, не старий, а вже підтоптаний“.

„То вам найкраще до Димитрія йти, там ввесь народ молодший, така весела кумпанія, і молодиці нічого собі, а козарлюги, хоч куди, є з ким чарчину вихилити, — я сам там живу, то йдьте зі мною, підземкою поїдемо. Як бачу, у вас немає квитків на їзду, маєте, колись мені віддасте“.

От, і приїхали. Будинок, хоч куди, високий,

**EKO
ЮКО
ЯКО**
6-21 травня
в Торонто

з балконами, великі вікна, великі вестибюлі, довгі коридори, все чисте, аж блістить...

„Тут справді буде добре мені бути — подумав Шевченко — тільки, чи справді мене тут так шанують, як то розказували? — краще погляну і самого начальника спитаю“. —

Шевченків сопутник за той час вже вспів розказати про все, та дуже хотів знати з ким має до діла. От вже й хотіли увійти до канцелярії, та там голосна розмова:

„Ta якож можна портрет Шевченка на коридорі поміж умивальнями повісити? Шевченкові, та ще в ювілейний рік, місце в світлиці!“ —

— „Не переймайтесь, пані, якось то буде“ — Шевченко вже не захотів більше слухати, ані йти до начальника. „Ходім-те, погляну я, де той портрет висить“, — прошептав до сопутника. То вони й пішли. І, справді, на коридорі, на стіні поміж умивальнями, портрет. „От, і місце!“ Шевченкові

стало боляче і прикро. „От, і шанують мене, нівроку!!“ Витягнув з кишені олівця та й написав під портретом:

„Схаменіться, будьте люди!“

І вже не захотів більше такого пристановища на землі, не захотів бути емеритом при кінці 20-го століття, не захотів ювілейного року. Краще йому на небесах бути, як поміж землячками, що пошанувати не вміють. У ту мить щезнув з очей свого супутника. А той стояв на коридорі, глядів на портрет поміж умивальнями і теж дуже, дуже засоромився. Та навіть не спостеріг, що остався сам. „А де ж то цей добродій, кому я портрет показував“, — здивувався, коли завважив, що з портрету гляділи на нього проникливі очі поета.

„Мені хіба привиділося“, — пробурмотів, — „місце справді препогане“ —

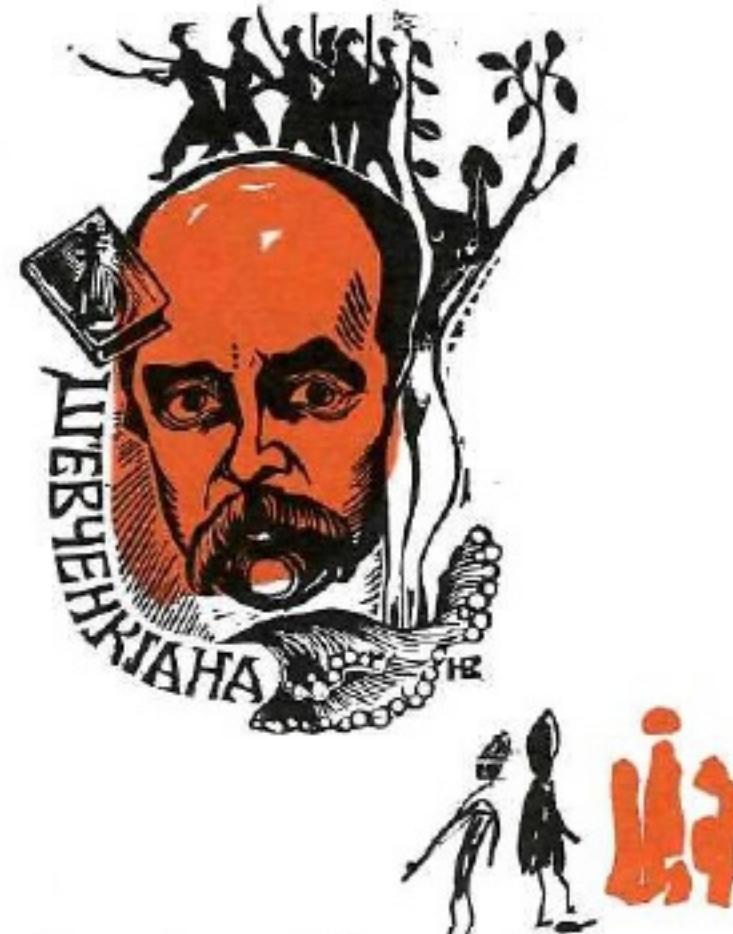
Тарас Шевченко стояв перед святим Петром втирав сльозу непрохану та сказав: „Нема для мене місця поміж своїми на землі“...

Не-Маковей

РУСИФІКАЦІЇ В УКРАЇНІ НЕМА

Під час минулорічного суду над українськими інтелектуалами у Львові, що відбувався російською мовою, один кореспондент запротестував, вимагаючи української мови на суді. Правда, його одразу тут же обвинували в буржуазному націоналізмі й засудили, але вирок прочитали йому все ж українською мовою.

— Коли Свято Шевченка?

— Нема є календарі місця! Всі дати зайняті імпрезами. Може на другий рік...

ЛЕКСИКОН

автограф — граф, що їздить автом.

автор — інакше шофер.

найвний — той, що чимнебудь найстісся.

ідилля — жінка ідола.

курсива — сива курка.

декрет — де є кретин.

політика — тика серед поля.

буржуазія — ті, що живуть в Азії буряки.

антроля — противник Олі.

— Як воно красно по-нашому говорити!
Каже: — „Ма, переги!“

1 лютого — 15 березня 1989

- \$100 Людмила Лозова,
- 60 Марія Кротюк,
- 32 Л. і Д. Федорко,
- 24 Роман Шманда,
- 22 Любов Артимишин,
- 27 В. Волошин — Німеччина, І. Т. Горчинська,
- 17 І. Качмарик, М. Т. Коць, А. Б. Новосівська, В. Роговський, М. Шиприкевич,
- 16 М. Снігуревич,
- 12 П. Болонний, В. Р. Гординський, Н. Канюка, С. Кіра, В. і К. Кліш, Р. Копач, о. Ю. Кубіній, Я. Ласка, — Німеччина, о. Б. Левицький, В. Мельничин, М. Мірчук, С. Озарук, Б. Пасічняк, І. Савка, Е. Шафран,
- 10 М. Боднар, І. і Л. Лапунько, І. Стельмах,
- 9 о. К. Грицина, С. Калімунецький, Е. Камінський, Д. Курдіяка, М. Небеш,
- 8 Ю. Гнатюк, М. Змуркевич, В. Лев, Р. і Н. Мамчин, Т. О. Ясінський, о. Ю. Габрусевич, о. Р. Гробельский, В. Недошицько,
- 7 О. Балаган, Т. Гайвас, Г. Гандзюк, Г. Гомзяк, А. Зелінський, І. Ількицька, М. Кавка, Ю. Кекіш, І. Литвинишин, М. Лалка, Р. Микита, П. Мричка, Ю. Навроцький, І. Новоженюк, Д-р Р. І. Пастушак, В. Реннер, Р. Б. Прихан, В. Петренко — Норвегія, Д-р Е. Стецьків, С. Цегельська, Г. Шембель,
- 6 Б. Заремба,
- 5 К. Бішко,
- 4 З. В. Гаврилюк, І. і Я. Гапій, А. Гірняк, Д-р О. Гординський, О. Головка К. і Б. Гуцал, І. Захарків — Німеччина, В. Іванців, Я. Казанівська, Я. Кришталович, М. Леськів, А. Луців, Г. М. Мартинюк, А. М. Мончак, Г. Мигаль, І. Мойсяк, О. Мойсяк, Б. Пащковський, Т. Ракочий, Д. Стаків, О. і Р. Голод, Третяк, Н. Філіпович,
- 3 М. Гаврилюк,

— Це у мене ще із застійних часів!

з перця

ЛІТО

Знов приходить тепло літо.
Літом треба нам радіти;
раді квіти, раді діти,
де дощем все помито.

— Літо не пройде аби-то:
будем в сонці плечі гріти,
будем пріти й ноги мити,
де тече ріки корито.

Ось — вся прогноза літа.
Хай втішається еліта
і пакує свої фанти
та й гайда — усі на Гантер.

Буде досить літування,
буде досить нарікання.
Іриней ВЕРЕС

У ПЛАСТОВОМУ ТАБОРІ
— Чого Ласовський сердитий?
— Виграв на пластовій лотереї свою власну картину.

2 Д-р Н. І. Бараболяк, Д-р М. Барусевич, І. Боднарук, М. Білинська, Г. Грішко, О. Гіба, І. Журківський, М. Зубаль, Т. Дейчаківська, А. М. Дідух, Я. О. Дідух, М. Дубей, Г. Дронь, Л. Дончук, М. Дребич, Я. Івахів, М. Кардаш, Д-р М. Крижанівський, С. Кравчук, Проф. З. Когут, М. Клецор, П. Клим, О. І. Куцик, Б. Лівчак, І. Лесько, Б. Луців, Д-р Т. Мацьків, А. і І. Мамчий, А. Пилип'юк, Р. Прийма, О. Савчинський, С. Саворський, Н. Савчин, Я. і І. Соколик, А. Сьома, о. В. Стебельський, Г. Старух, Е. Снігур, М. Субтельний, В. Трач, П. Тучапець, М. Швейко, Л. Шеремета, Л. Цегельська, В. Фіцик, М. Юрчук, М. Е. Ярем.

В Пам'ять Дорогих Приятелів Альфреда і Юстини КОЗАК складаємо 10 дол. на Прес-Фонд „Лиса Микити“ —

Наталія і Богдан Петріна
В світлу пам'ять Магістра Григорія Якимечка пересилаю 16 дол. на Прес-Фонд „Лиса Микити“ —

Д-р М. Якимечко

ЛИСТ ІЗ КРАЮ

Отримав сми листа від вуечного швагрі, жи був у Станиславові, а тепер у Іванофранківськім.

Вікалькував так, жи аби лист дійшов до нас на саму Паску, то лист прийшов у третій день Різдва вашого нового, а нашого старого стилію...

Бо, хоц у Советів, ек вони пишут, ружна техніка поступає, то почта, ек ходила так і далі ходит...

У листі вуечний швагро пише так:

„Слава Ісусу Христу!

Дорогий швагре і ти, швагрова!

Ек мете засідати за великий стів, то не забудьте і скажіть вашим унукам, екі то колиславні були Света, жи си не вернут жадним способом. Скажи єм, ека то величезна паска стояла на середині стола. З біліської муки, з ружними круцифіксами і правдивими родзенками в середині. Ще скажи онукам, екі то ковбаси були високого гатунку, жи ек запахли у Велику Петненьку у Колодчинім редію, то пахли усі три дни... Ци то немирівська, ци куликівська з чосничком, ци мелена власного віробу, ци навит краяна краковська. Скажи того унукам конче!

А ека шинка була на пів стола і екі то столи стояли моцні, жи вітримували!

Іще скажи, швагре, онукам, екі зальцесонти були знакомиті, а ека паштетівка і вудженка — скажи єм, аби знали — псекров!"

Прочитав я того і кажу до жони:

— Ци твій швагро здурів, ци йому ленинська наука вдарила до голови? Нашо я маю того моєм унукам показувати і вогорити, ек вони самі всю видят і ше перебира-

У ШКОЛІ

— Котрий місяць має 29

днів?

— Всі.

У СУДДІ

— Ви не помітили, що обвинувачений під час танцю почав душити свою партнерку за горло?

— Помітив, але хіба можна знати, які нові фігури появилися в сучасному танці?

Согласно співаймо...

З ЧОГО СМІЮТЬСЯ ЖИДИ?

Один молодий самітник з „кібушу“ (колгоспу) подав таке оголошення до газети „Єрусалим Пост“: „Мунтек, 28 літ, бажає зустрінути дівчину, біля 25 літ, з трактором. Прошу залучити знімку трактора“.

**

Щоб відзначити 35-річчя Ізраїлю жиди мусіли чекати 4.000 літ!

**

Нью-йоркський мейор, Ед Кач (родом з Коломиї) приїхав до Бегіна, щоб помогти йому вилізти з клопотів. Бегін мав уже тих „добрих порад“ досить і сказав Качові: „Чому ти не ожевівся, тоді мав би свої клопоти і не мішався б до чужих клопотів!“

**

ПОЗИЧЕНІ КНИЖКИ

Гриць позичив від Михася багато книжок і не спішився віддавати. Коли Михасеві не стало терпеливості довше ждати, взяв поличку, що на ній тримав книжки, пішов до Гриця і каже:

— В мене ця поличка дурно стоїть. Возьми її собі, бо мабуть не маєш де моїх книжок тримати...

ІДЕАЛІСТ

— Пошо ви тут закидаєте вудку? Та-ж тут нема ніодної риби.

— Нічого не шкодить. Я ловлю риби не задля риб, тільки задля приемності...

ют. Паску і кобасу мають цалий рік, навіт у Великий Піст. Єдят холерники і вже си ем проїло.

Нашо я маю онукам шовогорити, ек вони і так воліють гадога, ци стейка на патику.

Але моя жона шовс померкувала і каже:

— Ти дурний! Наш швагро досконални знає, жи у нас на ковбасу голоду нема. Він так пише, аби Щербіцького змилити та й аби передістало си у світ, жи ек швагро описує, на Радянській Україні нема: ані паски, ані ковбаси, ані копитка, ані шинки, ані прочих снідів.

Бо, ек узети того, на простий розум, то конклузія у тім така:

Жи у нас всю єсть на міркетах, а їсти — не вольно, бо дохтори забороняють, а у вас на Україні всю їсти вольно, але — нема, що си їсти!...

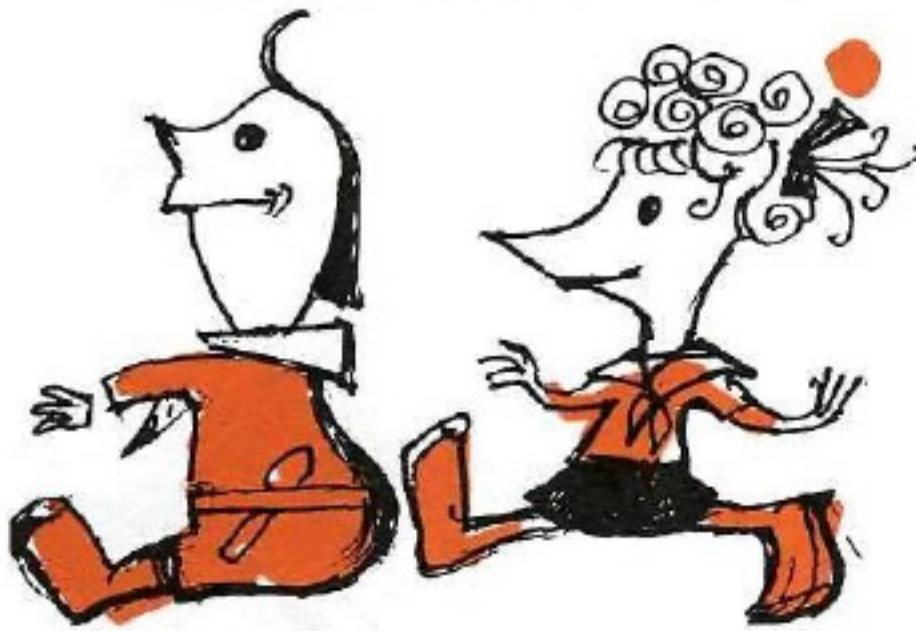
Але кажут, жи мають отворити границю і муть продавати „наші вашим“, а „ващи нашим“ італіянці ПЦУ.

Гриць Зозулка

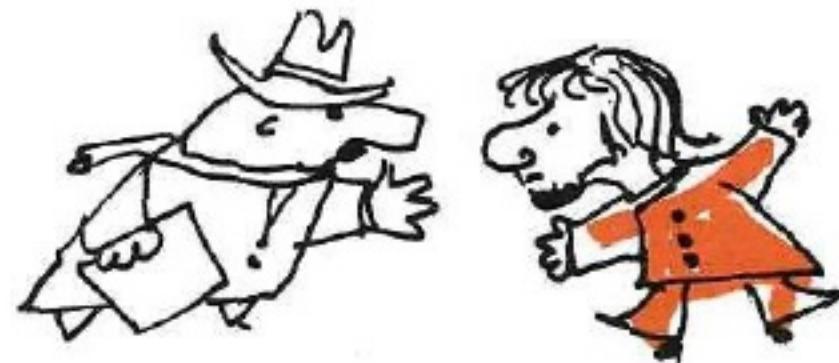

з ПЛАСТОВИХ СПІМОВОВОК

Ти юнак, я юначка.
Нехай копне тебе качка!

— Чи це правда, що Москва засипана порнографічними виданнями?

— Так, це факт. Наприклад, недавно, в одному фільмі два рази показали Леніна з голою головою.

СЕЛЕПКАМ

Ти селепко, я селепко,
Оба — політичні.
Ми на спілку покінчили
Школи дві публічні.

ПОЛІТИКАМ

У політиці — ми биті!
Всюди били, як зловили,
При чужім кориті.

"THE FOX"
P.O. BOX 10148
Detroit, Michigan 48210
Editor Edward Kozak